

провідної міжнародної організації – Багатостороннього агентства з гарантування інвестицій (MIGA). Розглядається альтернативний варіант запровадження програми страхування воєнних ризиків населення та бізнесу за рахунок створення Компенсаційного фонду (Пулу) на основі державно-приватного партнерства за рахунок коштів фондів відновлення, міжнародних партнерів.

Серед напрямків відновлення та стабілізації страхового ринку виділимо такі: визначення основних засад програми страхування воєнних ризиків за участю держави (основні умови страхування, умови членства страховиків в Компенсаційному фонді (Пулі), порядок формування коштів Фонду, участь страховиків, Фонду та держави у компенсації та/або перестраховуванні залежно від розміру збитків; розробка законопроекту щодо регулювання питань створення та діяльності Компенсаційного фонду, нагляду та контролю за Фондом; поширення його діяльності на широке коло сфер економіки держави, покриваючи захист як матеріальних об'єктів, так і життя та здоров'я людей від воєнно-політичних ризиків [2].

Відновлення страхового ринку буде базуватися на обов'язкових видах страхування, банківському страхуванні, кіберстрахуванні, страхуванні каско автомобілів та добровільному медичному страхуванні. Повоєнний період диктуватиме вимоги до розробки нових видів страхування, внесення змін до існуючих правил страхування з урахуванням воєнних ризиків.

Інформаційні джерела:

1. Черняхівський В. Страховий ринок України цього року може скоротитися на 40-60%. URL: <https://interfax.com.ua/news.html>
2. Проект Плану відновлення України. Функціонування фінансової системи, її реформування та розвиток. URL: <https://uploads-ssl.webflow.com>

УДК 336.64

І.В. Руденко, канд. екон. наук, доц. (*ХТЕФК ДТЕУ, Харків*)

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР З УРАХУВАННЯМ ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГІЧНИХ ІМПЕРАТИВ

У зв'язку із загостренням глобальних економічних, екологічних та соціальних проблем останнім часом увесь цивілізований світ знаходиться в активному пошуку шляхів їх вирішення. Так, у вересні

2015 року в рамках 70-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН відбувся Саміт ООН зі сталого розвитку, на якому були сформульовані його цілі та завдання.

Україна підтримала досягнення Цілей сталого розвитку з урахуванням специфіки власної економіки, починаючи з 2019 року, що затверджено на державному рівні. Вони мають комплексний характер і забезпечують гармонійне поєднання розв'язання соціально-економічних проблем зі збереженням довкілля. Тож держава на своєму рівні має сприяти розвитку екологічно орієнтованої діяльності підприємницьких структур, особливо у промислових регіонах України. Це забезпечить мінімізацію економічних втрат від складної екологічної ситуації.

Для того, щоб впроваджувати цю стратегію потрібні додаткові інвестиції, що потребує урахування економіко-екологічних імператив сталого розвитку. Це, в свою чергу, передбачає «застосування ефективних фінансово-економічних важелів регулювання інноваційного еколого-технологічного переозброєння виробництва, природокористування та охорони довкілля через включення екологічних факторів, умов і ризиків до системи управління інвестиційною привабливістю промислових підприємств» [1, с. 89].

Слід зазначити, що в Україні проблема екологізації виробництва поки що масштабно не вирішується. Головним чином вона здійснюється власними ресурсами підприємницьких структур та спрямовується не на капітальні інвестиції, а на поточні витрати для підтримання роботи наявного природоохоронного обладнання. Інтегровані екологобезпечні й ресурсозберігаючі технології, очищення й переробка відходів поки що залишаються без достатньої уваги.

Тому на сьогоднішній день важливо гармонізувати відносини між державними установами, підприємницькими структурами і навколишнім природним середовищем. Адже «суттєве покращення його стану може бути досягнуто лише через комплексну співпрацю між державою й суб'єктами підприємництва за дієвої підтримки суспільства» [2].

Одним із напрямів подолання екологічних проблем є впровадження екологічного менеджменту. Відомо, що система екологічного менеджменту передбачає «частину загальної системи управління, що включає організаційну структуру, діяльність із планування, обов'язки, відповідальність, досвід, методи, методика, процеси і ресурси для розробки, здійснення й аналізу екологічної політики» [3]. Його впровадження базується на добровільному скороченні негативного впливу підприємницької діяльності на

довкілля за рахунок мінімізації екологічних ризиків і розвитку екологічно безпечного виробництва [4, с. 87].

Формування сучасної парадигми сталого розвитку підприємств з урахуванням економіко-екологічних імператив пропонуємо здійснювати за такими напрямками:

- аналіз стану і тенденцій розвитку екологічно орієнтованої діяльності;

- оцінка закономірностей впливу факторів на рівень фінансового забезпечення розвитку екологічно орієнтованої діяльності;

- оцінка інвестиційної привабливості.

Це дасть можливість показати фінансові переваги, пов'язані з екологічно орієнтованою діяльністю підприємств.

Запропонований підхід дозволить сформувати інформацію, потрібну для ухвалення інвестиційних рішень і розширити можливості фінансування розвитку вітчизняних підприємств.

Інформаційні джерела:

1. Костирко Л. А., Костирко Р. О., Серeda О. О., Чернодубова Е. В. Фінансове забезпечення сталого розвитку підприємств в умовах економіко-екологічних імператив. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. 2021. Вип. 4(39), с. 87–98. URL : <https://doi.org/10.18371/fcapter.v4i39.241295>

2. Пігель Н. Я., Новак І. М. Сучасна парадигма управління екологічною діяльністю в аграрній сфері. *Економіка та суспільство*, 2021. Вип. 34. URL : <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-34-38>

3. Екологічний менеджмент – Вікіпедія (wikipedia.org)

4. Дейч М.С. Екологічний менеджмент: участь громадськості. *Вісник економічної науки України*. 2021. No 1(40). С. 87–90. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/180108>

5. Кащена Н.Б. Фінансове забезпечення інноваційно-інвестиційного розвитку підприємницьких структур. *Modern transformation of economics and manadgement in the era of globalization : conf. proceed. internet. scientif.- pract. conf.*, Klaipeda, Jan. 29, 2016 p. Klaipeda: Baltija Publishing, 2016. P. 304-306.

6. Горошанська О.О., Галуцьких Н.А., Кащена Н.Б. Науково-методичний підхід до оцінки рівня сталого розвитку підприємства. Системне забезпечення економічної активності та сталого розвитку суб'єктів підприємницької діяльності: колективна монографія / За заг. ред. Н. Б. Кащеної та Т. О. Ставерської. Харків: Видавець Іванченко І.С., 2020. С. 54-66.